

ابر حامی

آگاهی، بهبودی، رشد؛
برای همزیستان سرطان

آموزش‌های عمومی سامانه ابر حامی
www.abrhami.ir

تشخیص سرطان روده

سرطان روده بزرگ: تشخیص

در این صفحه: فهرستی از آزمایش‌ها، روش‌ها و اسکن‌های متداول را که پزشکان برای یافتن علت یک مشکل پزشکی استفاده می‌کنند، پیدا خواهید کرد.

پزشکان از آزمایش‌های زیادی برای یافتن یا تشخیص سرطان استفاده می‌کنند. آنها همچنین آزمایشاتی را برای تشخیص سرایت سرطان به قسمت‌های دیگر بدن انجام می‌دهند. اگر سرطان گسترش یافته باشد، متاستاز نامیده می‌شود. پزشکان همچنین ممکن است آزمایشاتی انجام دهند تا بفهمند کدام درمان می‌تواند برای بیمار، مناسب باشد.

برای اکثر انواع سرطان، بیوپسی تنها راه مطمئنی است که پزشک می‌تواند تشخیص دهد آیا ناحیه‌ای از بدن سرطان دارد یا خیر. در بیوپسی، پزشک نمونه کوچکی از بافت را برای آزمایش در آزمایشگاه می‌گیرد. اگر بیوپسی امکان‌پذیر نباشد، پزشک ممکن است آزمایش‌های دیگری را پیشنهاد کند که به تشخیص کمک می‌کند.

نحوه تشخیص سرطان روده بزرگ

آزمایش‌های زیادی برای تشخیص سرطان روده بزرگ استفاده می‌شود. تمام تست‌هایی که در ادامه توضیح داده شده، برای هر فرد استفاده نمی‌شود. پزشک شما ممکن است عوامل زیر را هنگام انتخاب یک آزمایش تشخیصی در نظر بگیرد:

- نوع سرطان مشکوک
- علائم و نشانه‌های شما
- سن و سلامت عمومی شما
- سابقه پزشکی و خانوادگی شما
- نتایج آزمایش‌های پزشکی قبلی

علاوه بر معاینه فیزیکی، آزمایش‌های زیر ممکن است برای تشخیص سرطان روده بزرگ مورد استفاده قرار گیرد.

- **کولونوسکوپی.** همانطور که در [شد، کولونوسکوپی داده توضیح غربالگری](#) به پزشک این امکان را می‌دهد تا درحالی‌که بیمار تحت آرام‌بخش است، کل رکتوم و کولون را ببیند. اگر سرطان روده بزرگ پیدا شود، تشخیص کامل که محل و گسترش سرطان را به‌طور دقیق توصیف می‌کند، ممکن است تا زمانی که تومور با جراحی برداشته نشده، امکان‌پذیر نباشد.
- **بیوپسی.** [میکروسکوپ زیر بررسی برای بافت از کمی مقدار برداشتن بیوپسی](#) است. آزمایش‌های دیگر می‌توانند نشان دهند که سرطان وجود دارد، اما فقط بیوپسی می‌تواند تشخیص قطعی سرطان روده بزرگ را امکان‌پذیر کند. سپس یک آسیب‌شناس نمونه(ها) را تجزیه و تحلیل می‌کند.

پاتولوژیست (آسیب شناس) پزشکی است که در تفسیر تست های آزمایشگاهی و ارزیابی سلول ها، بافت ها و اندام ها برای تشخیص بیماری تخصص دارد. بیوپسی ممکن است در طول کولونوسکوپی انجام شود، یا ممکن است بر روی هر بافتی که در طی جراحی برداشته شده انجام شود. گاهی اوقات، سی تی اسکن یا سونوگرافی (به زیر مراجعه کنید) برای کمک به انجام بیوپسی سوزنی استفاده می شود. بیوپسی سوزنی بافت را از طریق پوست با سوزنی که به داخل تومور هدایت می شود، برمی دارد.

- **آزمایش بیومارکر تومور.** پزشک ممکن است آزمایش هایی را بر روی نمونه تومور برای شناسایی ژن ها، پروتئین ها و سایر عوامل منحصربه فرد تومور توصیه کند. این آزمایش، ممکن است آزمایش مولکولی تومور نیز نامیده شود. نتایج این آزمایش ها ممکن است به تعیین وضعیت شما در انتخاب گزینه های درمانی کمک کند .

همه سرطان های روده بزرگ باید برای مشکلات پروتئین های ترمیم ناهماهنگی که نقص ترمیم عدم تطابق (dMMR) نامیده می شود، آزمایش شوند. ۲ دلیل برای این آزمایش وجود دارد. اول، این روشی برای جستجوی سندرم لینچ است (به .(کنید مراجعه پیشگیری و خطر عوامل دوم، از نتایج برای یافتن اینکه آیا ایمونوتراپی باید در بیماران مبتلا به بیماری متاستاتیک در نظر گرفته شود یا خیر، استفاده خواهد شد. این آزمایش می تواند با استفاده از رنگ آمیزی ویژه بافت گرفته شده از بیوپسی یا جراحی یا با انجام آنالیزهایی که به دنبال تغییراتی به نام ناپایداری ریزماهواره (MSI) هستند، انجام شود.

اگر سرطان روده بزرگ متاستاتیک یا عودکننده دارید، در صورت وجود، نمونه ای از بافت از ناحیه گسترش یا عود، برای آزمایش ترجیح داده می شود.

- **آزمایشات خون.** از آنجایی که سرطان روده بزرگ اغلب به روده بزرگ یا رکتوم خونریزی می کند، افراد مبتلا به این بیماری ممکن است دچار **شوند کم خونی** آزمایش تعداد گلبول های قرمز در خون، که بخشی از **است (CBC) خون کامل شمارش** می تواند نشان دهد که ممکن است خونریزی رخ دهد.

آزمایش خون دیگری، سطوح پروتئینی به نام آنتی ژن کارسینومبریونیک (CEA) را تشخیص می دهد. سطوح بالای CEA ممکن است نشان دهنده گسترش سرطان به سایر قسمت های بدن باشد. CEA یک آزمایش کامل برای سرطان روده بزرگ نیست زیرا سطح آن فقط برای حدود ۶۰ درصد از افراد مبتلا به سرطان روده بزرگ که از روده بزرگ به سایر اندام ها گسترش یافته، بالا است. علاوه بر این، سایر شرایط پزشکی می تواند باعث افزایش CEA شود. آزمایش CEA اغلب برای نظارت بر سرطان روده بزرگ برای افرادی که در حال حاضر تحت درمان هستند، استفاده می شود. به عنوان یک تست غربالگری مفید نیست. درباره **سرطان مارک های تومور** بیشتر بدانید.

- **توموگرافی کامپیوتری (CT) یا (CAT) اسکن.** سی **اسکن تی** با استفاده از اشعه ایکس از زوایای مختلف از داخل بدن عکس می گیرد. یک کامپیوتر این تصاویر را در یک تصویر سه بعدی با جزئیات ترکیب می کند که هرگونه ناهنجاری یا تومور را نشان می دهد. برای اندازه گیری اندازه تومور می توان از سی تی اسکن استفاده کرد. گاهی اوقات رنگ خاصی به نام ماده کنتراست قبل از اسکن داده می شود تا جزئیات بهتری بر روی تصویر ارائه شود. این رنگ را می توان در رگ بیمار تزریق کرد یا به صورت قرص یا مایع برای بلع دادن به او داد. در فرد مبتلا به سرطان روده بزرگ،

سی‌تی اسکن می‌تواند گسترش سرطان به ریه‌ها، کبد و سایر اندام‌ها را بررسی کند. این اسکن، اغلب، قبل از جراحی انجام می‌شود (به [کنید مراجعه درمان انواع](#)).

- **تصویربرداری رزونانس مغناطیسی (MRI)** از میدان‌های مغناطیسی و نه اشعه ایکس برای تولید تصاویر دقیق از بدن استفاده می‌کند. از MRI می‌توان برای اندازه‌گیری اندازه تومور استفاده کرد. یک رنگ مخصوص به نام ماده کنتراست قبل از اسکن داده می‌شود تا تصویر واضح‌تری ایجاد شود. این رنگ را می‌توان در رگ بیمار تزریق کرد یا به صورت قرص یا مایع برای بلع دادن به او داد. MRI بهترین آزمایش تصویربرداری برای یافتن محل رشد سرطان روده بزرگ است.

- **سونوگرافی.** سونوگرافی از امواج صوتی برای ایجاد تصویری از اندام‌های داخلی استفاده می‌کند تا بفهمد سرطان گسترش یافته است یا خیر. سونوگرافی اندورکتال معمولاً برای کشف عمق رشد سرطان رکتوم استفاده می‌شود و می‌توان از آن برای کمک به برنامه‌ریزی درمان استفاده کرد. با این حال، این آزمایش نمی‌تواند سرطانی را که به غده لنفاوی مجاور یا فراتر از لگن گسترش یافته، تشخیص دهد. همچنین می‌توان از سونوگرافی برای مشاهده کبد استفاده کرد، اگرچه سی‌تی اسکن یا MRI (به بالا مراجعه کنید) برای یافتن تومورها در کبد بهتر است.

- **اشعه ایکس قفسه سینه.** اشعه ایکس راهی برای ایجاد تصویری از ساختارهای داخل بدن با استفاده از مقدار کمی تابش است. عکس‌برداری با اشعه ایکس از قفسه سینه می‌تواند به پزشکان کمک کند تا بفهمند سرطان به ریه‌ها گسترش یافته است یا خیر.

- **توموگرافی گسیل پوزیترون (PET) یا اسکن PET-CT.** اسکن PET معمولاً با یک سی‌تی اسکن (به بالا مراجعه کنید) ترکیب می‌شود که [می‌شود نامیده PET-CT اسکن](#) با این حال، ممکن است بشنوید که پزشک شما به این روش فقط به عنوان اسکن PET اشاره می‌کند. اسکن PET راهی برای ایجاد تصاویری از اندام‌ها و بافت‌های داخل بدن است. مقدار کمی از ماده قندی رادیواکتیو به بدن بیمار تزریق می‌شود. این ماده قندی توسط سلول‌هایی جذب می‌شود که بیشترین انرژی را مصرف می‌کنند. از آنجایی که سرطان تمایل به استفاده فعال از انرژی دارد، ماده رادیواکتیو بیشتری را جذب می‌کند. با این حال، میزان تشعشعات موجود در این ماده بسیار کمتر از آن است که مضر باشد. سپس یک اسکنر این ماده را شناسایی می‌کند تا تصاویری از داخل بدن تولید کند. اسکن PET به طور منظم برای همه افراد مبتلا به سرطان روده بزرگ استفاده نمی‌شود، اما شرایط خاصی وجود دارد که پزشک شما ممکن است آن را توصیه کند.

پس از انجام آزمایش‌های تشخیصی، پزشک نتایج را با شما بررسی خواهد کرد. اگر تشخیص سرطان باشد، این نتایج همچنین به پزشک در توصیف سرطان کمک می‌کند.